

Jo Houben

DE WEST, EEN ONTDEKKINGSTOCHT WAARD

Met een drankje weten we het periodiek tekeer gaan van onze boot te weerstaan

Met zijn trailersailer maken Jo Houben en zijn vrouw een tocht van Antwerpen naar Zeeland en Zuid-Holland. De Biesbosch blijkt op een mooie zondag minder geschikt voor rustzoekende zeilers.

Vanuit Maastricht zijn we met onze trailersailer in anderhalf uur in Antwerpen. Groot verschil met onze tocht in 2003 toen we varende over het Albert Kanaal drie dagen nodig hadden met onze stalen bakdekker. En groot verschil met vorig jaar toen we de westzijde van Schotland als vaargebied bezochten.

Antwerpen aan de Schelde

In de jachthaven op de linker oever worden we hartelijk ontvangen en krijgen alle ruimte om de tewaterlating voor te bereiden.

De Schelde heeft zo zijn trekjes

Antwerpen is een ontdekkingstocht waard. Van de nagenoeg gratis water-taxi's, tot een pracht van een centrum, van een juweeltje van een fietstunnel onder de Schelde, tot het museum van de Red Star Lines. Was onze planning niet anders, kwamen we hier niet weg. De jachthaven op de linker oever wordt door grote sluisdeuren afgescheiden van de Schelde. Deze heeft hier nog forse eb en vloed invloeden. Tweemaal

Landverhuizers

per dag is iets van 2 uur de gelegenheid de haven in of uit te gaan, alleen met hoog water.

Wanneer we na drie dagen besluiten de Schelde af te zakken, informeren we de havenmeester dat we eruit willen. Om 7 uur 's ochtends gaan de deuren open. Op het moment suprême slaat de benzinemotor af. We staan vlak voor de sluisdeuren en de sluiswachter zwaait naar ons. Snel laten we de elektromotor in het water zakken, draaien de schakelaar om en ja, daar gaan we. We zijn op de Schelde. Maar niet erg gerust. Inspectie van de benzinemotor toont dat de gisteren aangeklikte benzineslang is losgeschoten. De Schelde heeft zo zijn trekjes. Ze kan behoorlijk stromen en er is serieuze scheepvaart. We blijven naast de vaarroutes en wanneer we moeten oversteken, wachten we toch respectvol tot een immens zeeschip voor ons het dok is ingedraaid. Waarschijnlijk zien ze ons notendopje, ondanks zijn radarreflector, niet eens.

Lillo en Paal

Doel voor de dag is Lillo. Een minuscuul vestingstadje, dat in vroeger tijden de toegang tot Antwerpen bewaakte. Een

Detail red star poster

prachtig plekje. De havenkom ligt tegenover de kerncentrale Doel, maar deze is bijna niet te zien vanuit het haventje. Krakkemikkig is het woord, maar wat een charme. Van boodschappen doen komt niets terecht. Met onze vouwfietsjes komen we terecht in een immens industrieterrein, bekende namen als BASF, maar ook Monsanto van het twijfelachtige Round Up fietsen we voorbij. Maar er is in geen velden of wegen een dorpje met winkel te bekennen. Wel krijgen we een confronterend beeld van wat er nodig is om onze leefstijl in stand te houden.

Het volgende doel is Paal. Ook een getijdeshaventje. Met het land van Saeftinge als buur en Hulst in de verte. Mooi land in zijn uitgestrektheid, fijn fietsen en de parabel van Reinaert de Vos in Hulst vergeten we niet meer. Die is nog steeds actueel. Op weg naar Paal beroeren we nog de grond, maar weten toch nog weg te komen. Met onverantwoorde snelheid vliegen we het jachthaventje in en claimen de eerste de beste vrije plek. Na enkele minuten ligt de boot vast, letterlijk, op de grond.

Walcheren

De dagen vliegen voorbij en de drang ontstaat een beetje op te schieten. In een ruk naar Vlissingen is het streven. We hebben fijne wind, later ook stroom mee, het gaat uitstekend totdat we in de buurt van Vlissingen komen. Hier steekt de wind behoorlijk op en er zijn behoorlijke golven. Het vrije gevoel van varen op de Westerschelde wordt iets getemperd door de grote zeeschepen, die af en toe oplopen. Het is moeilijk inschatten welke route ze nemen. We weten dat ze het diepe moeten houden, maar als zo'n reus maar steeds op je af komt zonder van koers te veranderen, ga je aan je tablet twijfelen.

Lillo

Schelde nabij Antwerpen

Land van Saeftinge

Middelburg, de Dam

Bergse Maas

Biesbosch

Vlak voor Vlissingen halen we de zeilen in en komen in de luwte van de sluis. Het gaat vlekkeloos en we besluiten door te varen naar Middelburg. We leggen aan bij het havenkantoor, dat reeds gesloten is en overnachten op de mooiste plek van de stad. Deze verkennen we de volgende dag en we staan verbaasd over de rol die ze in vroeger eeuwen heeft gehad betreffende de scheepsbouw. En dat midden in de stad. De volgende tour is het Veerse Meer, prachtig op zulke rustige dagen, met heel mooie overnachtingsplekken. Totaal anders dan ik het ooit in het hoogseizoen heb ervaren.

Opletten

Wanneer we dit verlaten komen we weer op groter water: de Oosterschelde. Veel binnenvaart, behoorlijk opletten. Het is het doorgaand verkeer van Antwerpen naar Rotterdam via het kanaal door Zuid Beveland, Hansweerd-Wemeldinge. Ons doel is Stavenisse. Het is getekend door de watersnoodramp van 1953. Het verhaal van de timmerman die ieder in het dorp kende, staat in ons geheugen gegrift. Hem werd gevraagd de 153 verdronken personen te identificeren. We namen aan dat Stavenisse een vissershaven is geweest, maar dat is onjuist. Het functioneerde als overslaghaven voor aardappels en zo voor Rotterdam. De haven is totaal vernieuwd, het havenrestaurant serveert de lekkerste mosselen die we ooit gegeten hebben.

Dan wordt Burghsluis ons doel. Op de kop van Schouwen Duiveland. Met mooie wind zeilen we onder de Zeelandbrug door. De volgende dag kiezen we met onze fietsjes voor een rondje via Neeltje Jans, gaan oostwaarts en dan over de Zeelandbrug. We zien de Oosterschelde dan van boven. Wanneer we richting oosten verder willen met

onze boot, informeren we ons over de route midden over de Oosterschelde. We krijgen het advies om op het juiste tijdstip door het Oliegeultje te gaan om te kunnen profiteren van de vloedstroom vanaf Neeltje Jans. Ondanks de weersvoorspelling, windkracht 4, laat de wind ons in de steek. Elektrisch en met de vloed in de rug komen we onverwacht snel ter hoogte van Bruijnse en besluiten door te gaan richting Krammer. Wanneer we de jachtensluis uitgaan is de wind aangetrokken, samen met de binnenvaartschepen geeft dit een geweldig turbulent golfpatroon. Het regent inmiddels en we gaan bonkend op de motor voort, weten de snelweg van binnenvaart vanaf het Schelde Rijn kanaal heelhuids over te komen en schieten aan onze rechterhand de uitmonding van de Steenbergse Vliet in. Een adembenemende rust overvalt ons. Voor de sluis Benedensas en vlak ernaast, ligt het kleine jachthaventje van de Watersportvereniging Volkerak, waar we kunnen overnachten. Ernaast ligt een pracht natuurgebied met mooie wandelpaden. De Steenbergse Vliet willen we de volgende dag graag verkennen. We leggen aan een steigertje in het riet aan, vanwaar we met onze fietsjes de bewoonde wereld weten te bereiken. Dat is Steenbergse, maar ook Bergen op Zoom, dat ons weet in te pakken. Wat een mooie stad!

Biesbosch

Dordrecht is de volgende bestemming. Met een matig windje komen we goed vooruit totdat we het Dordtse kil indraaien. Deze blijkt niet zo breed te zijn en ook hier is beroepsvaart. Aankomend in Dordrecht zelfs zoveel dat we met verbazing kijken hoe een duwboot met vier bakken ervoor de haakse bocht moet nemen om onder de bruggen door te komen richting Oude Maas. We blijven even aan de kant treu-

zelen. Wanneer het een moment rustig is, gaan ook wij onder de brug door en melden ons bij de havenmeester. In het Maartensgat, onder de toren van de Grote Kerk, worden we hartelijk ontvangen. Met gebeier van de klokken, elk kwartier. Ook 's ochtends worden we tijdig gewekt, rond 7 uur, er zijn stratenmakers aan het werk. Maar het is een prachtige plek en de binnenstad is bijzonder en wat een historie. Van de middeleeuwse Elisabeth vloed die hele dorpen achter het eiland van Dordrecht wegvaagde en de oorsprong is van wat we nu de Biesbosch noemen.

Gaandeweg blijkt ons beeld van de Biesbosch toch bijgesteld te moeten worden

Via het wantij tussen de Biesbosch en Dordrecht komen we bij de Ottersluis, steken de nieuwe Merwede over en bereiken via de Spieringsluis dit bekende natuurgebied. Gaandeweg blijkt ons beeld van de Biesbosch toch bijgesteld te moeten worden. Dat komt ook doordat het weekend eraan komt. We zijn bijna de enigen die een zeiltje voeren. Het zijn motorboten en sloepen die de toon zetten. Door onze vlakke bodem kunnen we nog een plekje krijgen aan een ondiep gelegen aanlegsteiger, geflankeerd door motorboten, veelal bemand door liefhebbers die van het weekend profiteren.

De volgende dag zetten we koers naar Werkendam. Het is een prachtige tocht. Om de Biesbosch verder te ontdekken, kiezen we een smalle waterloop en komen na enkele tientallen meters vast te zitten in het groen met onze elektromotor. We besluiten terug te gaan, maar dan kiezen we toch voor de benzine motor, die minder kwetsbaar

is. We komen in een prachtig deel van de Biesbosch en vinden hier ook een plekje waar we kunnen aanleggen en hebben een prachtige avond en nacht.

Wanneer we de volgende dag, zondag, vervolgens nog een mooi watertje menen te moeten bevaren, blijkt dit door heel veel motorbootjes ook gekozen te zijn. Extra spannend wordt het wanneer van een groepje motorbootjes vlak voor ons er één met motorpech te kampen krijgt en stuurloos wordt.

En het ANWB-handboek had moeite ons te adviseren

We weten net rakelings tussen hem en tegenliggers te passeren. Men kijkt ook een beetje bevreemd naar ons, men ziet hier nooit zeilboten, lijkt het. Wij doen echter of dit de gewoonste zaak is. In het zuidelijk deel aangekomen ankeren we met twee ankers om veraf te kunnen blijven van het motorbootcluster dat we in de verte zien. Vandaar klinkt er gezellige muziek terwijl de jeugd met rubberbootjes en vol gas baantjes trekt. Met een drankje weten we dit periodiek tekeer gaan van onze boot te weerstaan.

Terug via de Maas

Dan de Maas! In de winter vooraf hadden we beredeneerd onze reis te laten eindigen in de Biesbosch of daar in de buurt en per trailer huiswaarts te gaan. Toen we ter plekke de weersvoorspellingen hoorden, ontstond het stoute plan, met wind in de rug, over de Maas naar huis te gaan. Met windkracht 4 à 5 ging het dan ook op rompsnelheid, gereefd groot zeil en een lichte tegenstroom, langs de Amer kerncentrale stroomopwaarts. Er zijn heel wat bruggen en sluizen

te passeren. En het ANWB-handboek had moeite ons te adviseren. Of lag het aan ons? De brughogtes die de gele blokken op de pijlers aangaven weken nog al eens af. Ook werd niet altijd vermeld dat er sluizen zijn met een beperkte doorvaarthoogte. En onze marifoonoproepen werden niet beantwoord in tegenstelling tot die van de beroepsvaart. Aanleggen en op de knop drukken was voor ons het parool.

Op de Maas

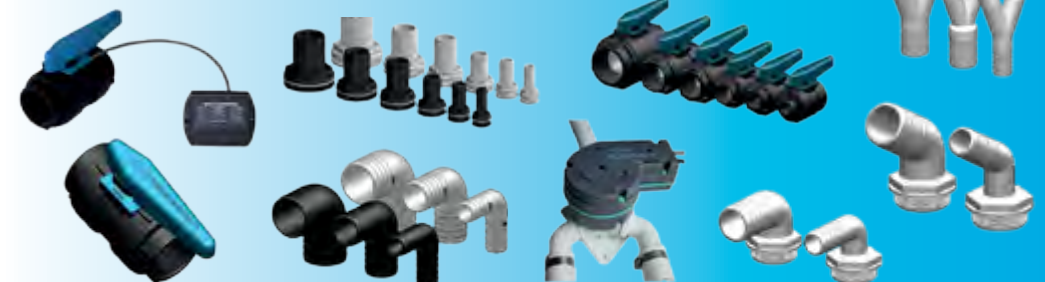
Onze eerste overnachting, in waterportcentrum de Gouden Ham, bleek door onze bril niet van goud. De volgende overnachting in Gravenstijn is prachtig. De laatste is in Venlo met een jachthaven buiten de stad, naast de snelweg. Het was een interessante tocht, Grave en Gravenstijn zijn prachtige plaatsjes, juweeltjes langs de Maas. Supermooi ook met mooie oevers met populieren, en koeien in de weiden.

We voelen ons deel uitmaken van de geschiedenis wanneer we Mosa Trajectum-Maastricht bereiken.

TRUDESIGN KUNSTSTOF AFSLUITERS EN FITTINGS Vrij van corrosie en electrolyse.

Glasvezel versterkt nylon6 composiet, oersterk, ultra licht, UV bestendig en bestand tegen chemicaliën.

Kogelkranen, huiddoorvoeren, tules, koppelstukken, verlopen, beluchters, Y-stukken en 2 wegkranen.

www.roschmarine.nl | info@roschmarine.nl | tel. 075-6218072

TITAN NIEUW GRADE 43 ANKERKETTING

Titan (Rocna anker leverancier) heeft nu Grade 43 ankerketting op de markt gebracht. Vervaardigd van carbon staal met verbeterde breeksterkte. In DIN766 en ISO 4565 leverbaar in elke gewenste lengte. Zie ook Titan harpen en D-sluitingen.

VOORDELEN:

- HOGERE BREEKSTERKTE +/- 10% > GRADE40
- HOT DIP GEGALVANISEERD
- ZINKLAAG 100MU IN PLAATS VAN 60MU
- UITSTEKENDE PRIJS / KWALITEIT VERHOUDING

T. 075 - 621 80 72 ZIE WEBSITE VOOR DEALERLIJST
info@roschmarine.nl • www.roschmarine.nl

